

‘அது எங்கே?’ என்று மெல்லிய குரலில் வினவினான் ரவி.
‘எனக்கு மிகவும் பயமாக இருக்கிறது. நாம் இப்பொழுது கிளம்பலாமா?
இங்கு மிகவும் இருட்டாக உள்ளது.’ என்று பயத்தில் கஞ்சினாள் ஹுலிங்.

ரவியும் ஹுலிங்கும் எங்கே? ஹுலிங் இதைக் கண்டு அஞ்சுகிறாள்?
ரவிக்கும் ஹுலிங்குக்கும் என்ன நடந்தது? அவர்களுக்கு
அடிப்பட்டிருக்குமா? சிறுவர்களுடன் பரிமாலகைக்குச் செல்ல
தயாராகுங்கள்! பில்லியுடன் ஏற்பட்ட எதிர்பாராத சந்திப்பைப்பற்றித்
தெரிந்துகொள்ளுங்கள்!

Contact Information

Address : 5 Jurong West Street 91, Singapore 649036

Telephone : (65) 67913679

Fax : (65) 67921493

Email : xingnan_ps@moe.edu.sg

Website : www.xingnanpri.moe.edu.sg

XINGNAN PRIMARY SCHOOL

எதிர்பாராத சந்திப்புகள்

Authors: Avril Tan, Ding Shiqi, Kee Pei Cen and Alecia Lee Jin Ern
Illustrated by Arthoven Kum Jin An & Tricia Chan

சிங்னான் தொடக்கப்பள்ளி

எதிர்பாராத சந்திப்புகள்

Authors: Avril Tan, Ding Shiqi, Kee Pei Cen and Alecia Lee Jin Ern

Illustrated by Arthoven Kum Jin An & Tricia Chan

முடிவெடுக்கும் நேரம் வந்தது. ஃபைசல், ரவி மற்றும் ஹுய்லிங் தங்களின் திட்டப்பணியைச் செய்ய ஒரு இடத்தைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

அப்பொழுது ஃபைசல் “நாம் சிங்கப்பூர் பூமலைக்குச் செல்வோமா?” என வினவினான்.

“நீ ஏன் சிங்கப்பூர் பூமலையைப் பரிந்துரைக்கிறாய்?” என ரவி வினவினான்.

“நான் அங்கு சென்றதில்லை. அது ஒரு பிரபலமான இடமா?” என்று ஹுய்லிங் வினா எழுப்பினாள்.

“கண்டிப்பாக! அது நம் நாட்டின் முதல் யுனெஸ்கோ பாரம்பரிய கூடம் ஆகும். இது சுற்றுப்பயணிகளை மட்டுமல்லாது பொதுமக்களையும் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளது. மேலும் இவ்விடம் நூறு காற்பந்தாட்ட திடல்களின் அளவில் உள்ளது என்று உனக்குத் தெரியுமா? கண்ணைக் கவரும் அழகில் பத்தாயிரம் வகையான செடிகள் இங்கு உள்ளன!” என்று ஃபைசல் உற்சாகத்துடன் கூறினான்.

“அட்டா! கேட்கவே மிகவும் சுவாரசியமாக உள்ளது! நாம் இப்பொழுதே இவ்விடத்தைச் சுற்றிப்பார்க்கச் செல்வோம்!” என்று ரவி உற்சாகத்துடன் கூறினான்.

சிங்கப்பூர் பூமலையை அடைந்தவுடன், “Shaw Symphony” மேடையைச் சுற்றி அமைந்திருந்த பல்வெளியில் அமர்ந்து அவர்கள் கொண்டுவந்திருந்த உணவை உண்ண முடிவெடுத்தனர். அவர்கள் ரொட்டி, பழங்கள் போன்ற உணவு பொருட்களை உண்டு மகிழ்ந்தனர்.

“நான் நிறைய உண்டுவிட்டேன்!” என்று ஹுய்லிங் கூறினாள்.

ரவியும் ஃபைசாலும் பாயில் சாய்ந்துகொண்டனர். அப்பொழுது ஹுய்லிங் அவ்விடத்தில் சூழ்ந்திருந்த அமைதியை உடைத்தாள்.

“எழுங்கள்! எழுங்கள்! அந்தக் குன்றின் மேல் இருக்கும் கட்டடத்தைப் பாருங்கள்!” என்று ஹுய்லிங் உற்சாகத்துடன் கூறினாள்.

ரவியும் ஃபைசாலும் அவர்களின் கண்களைக் கசக்கிக்கொண்டே எழுந்தனர்.

“என்ன கட்டடம்?” என்று ஃபைசல் முணுமுணுத்தான்.

அந்த கருப்பு வெள்ளை நிறங்களில் அமைந்த கட்டடத்தைப் பாருங்கள்! மிகவும் அழகாக உள்ளது! அதை நாம் சுற்றிப்பார்ப்போமா?’ என ஹூய்லிங் வினவினாள்.

“ஓ! அதுவா! அதுதான் “புர்கில்” (Burkill) மண்டபம்!” என்று அந்த கட்டடத்தைச் சுட்டிக்காட்டியவாறு ரவி கூறினான். “என் ஆராய்ச்சியின் மூலம் இந்த வீட்டில் மின்சாரம் இல்லை. இந்த வீட்டின் கிரண்டாவது மாடியின் இரு பக்கங்களிலும் திறப்புகள் உள்ளன. இவற்றின் மூலம், அங்கு வசிப்போருக்கு நல்ல காற்று கிடைக்கும். 'புர்கில்' மண்டபம் இந்த பூமலையின் கண்காணிப்பாளரான 'லாரன்ஸ் நிவென்' அவர்களுக்கு இல்லமாகவும் அமைந்தது. இது சீனர்களால் நாலாயிரம் வெள்ளிக்கு மட்டுமே கட்டப்பட்ட ஒரு இல்லமாகும்.” என ரவி கூறினான்.

“புர்கில்” மண்டபத்திற்குப் போகும் வழியில், சிறுவர்கள் மூவரும் பல வகையான செடிகளையும் பூக்களையும் கண்டு களித்தனர். அவை அவர்களைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. திடீரென்று, ஹூய்லிங் 'ஐயோ! அது என்ன? பார்க்கவே மிகவும் பயங்கரமாக உள்ளது!’ என்று அலறினாள்.

“அஞ்சாதே ஹுய்லிங்! இது ஒரு உடும்பு. இதை நாம் அண்டாமல் இருந்தால் இது நம்மை ஒன்றும் செய்யாது.” என்று கூறி ரவி ஹுலிங்கைச் சாந்தப்படுத்தினான்.

ஹுய்லிங் அச்சத்துடன் மிகவும் பாதுகாப்பான முறையில் உடும்பைச் சுற்றி நடந்தாள்.

“ரவி! ஃபைசல்! அங்கே பாருங்கள்!” என்று ஹுய்லிங் உற்சாகத்துடன் கூறினாள்.

இரண்டு சிறுவர்களும் ஹுய்லிங்கை திரும்பி பார்த்தனர்.

“இப்பொழுது என்ன ஆயிற்று?” என்று பைசல் வினவினான்.

“அந்த அழகிய ஆர்கிட் மலரைப் பாருங்கள்!” என்றால் ஹுய்லிங்.

“அதுதான் நம் தேசிய மலர் 'வண்டா மிஸ் ஜோக்கிம்' ('Vanda Miss Joaquim') என்றான் ரவி.

இது சிங்கப்பூரில் உருவாக்கப்பட்ட ஆர்கிட் வகை மலராகும். செல்வி அங்கல் ஜோக்கிம்தான் (Miss Agnes Joaquim) இவ்வகை ஆர்கிட் மலரை 1890-களில் உருவாக்கினார்.

சிறுவர்கள் அழகிய ஆர்கிட் மலரைப் படம் எடுத்துவிட்டு 'புர்கில் மண்டபத்தை' நோக்கி தங்களின் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர்.

சிறுவர்கள் இறுதியில் “புர்கில் மண்டபத்தை” அடைந்தனர். அப்பொழுது, அந்தப் பங்களாவின் கதவு திறந்திருப்பதை அவர்கள் கவனித்தனர். அவர்கள் உள்ளே எட்டிப்பார்த்தனர். அப்பொழுது கறுப்பு நிறத்தில் நிழல் ஒன்று அங்கும் இங்கும் பறப்பதைக் கண்டனர்.

“என்ன பறக்கிறது? வெளவாலா?”

அவர்களின் மனதில் பல விடைகள் உதித்தன.

“அது என்ன என்று பார்ப்போம்! வாருங்கள்!” என்றான் ரவி.

“வேண்டாம்! இந்த இடமே பார்ப்பதற்கு மிகவும் பயங்கரமாக உள்ளது...” என்று ஹுய்லிங் தயக்கத்துடன் கூறினாள்.

“அஞ்சாதே! நாங்கள் உன்னுடன் இருக்கிறோம்!” என்று கூறி ஃபைசல் ஹுய்லிங்கு ஊக்கமூட்டினான். ஃபைசாலும் ரவியும் கட்டடத்தின் உள்ளே சென்றனர்.

ஹுய்லிங் நடுங்கிக்கொண்டே அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தாள்.

“அது என்ன?” என்று மெல்லிய குரலில் கேட்டான் ரவி.

“எனக்கு மிகவும் பயமாக இருக்கிறது. நாம் இங்கிருந்து சென்றுவிடுவோமா? இந்த இடம் ஒரே இருட்டாக இருக்கிறது.” என்று ஹுய்லிங் கெஞ்சினாள். அவள் பயத்தில் நடுங்கினாள்.

“பார்! சுவரில் தென்படும் அந்த நிழலைப் பார்! அது பெரிதாகிக்கொண்டே இருக்கிறது!” என்று நிழலைச் சுட்டிக்காட்டியவாறு ஃபைசால் கூறினான்.

'அசுரன்! அசுரன்!' என்று
ஹூய்லிங் கண்களை
மூடிக்கொண்டே கத்தினாள்!

“அது இப்பொழுது சுற்றிச் சுற்றிப்
பறக்கிறது” என்றான் ஃபைசால்.

“அது அசுரன் அல்ல. அது கறுப்பு
மற்றும் வெள்ளை நிறத்திலுள்ள
ஒரு பறவை! அதற்கு மஞ்சள்
நிறத்தில் ஒரு அலகும் உள்ளது.
நீ அலறுவதை நிறுத்து! நீ அந்தப்
பறவையைப் பயமுறுத்துகிறாய்!”
என்று ரவி ஹூய்லிங்கிடம்
கூறினான்.

ஹூய்லிங் அலறுவதை
நிறுத்திவிட்டு அவளின்
கண்களைத் திறந்தாள்.
கண்களைத் திறந்த மறுகணமே
மீண்டும் அலறினாள்.

'ப... ப... பத்திரம்!'

ஆனால்....

'டமார்!'

பாவம் அந்த பறவை! சுவரில்
மோதி தரையில் விழுந்தது.
சிறுவர்கள் அதிர்ச்சியில்
வாய்யைப் பிளந்து நின்றனர்.
சுயநினைவுக்குத் திரும்பிய
ரவியும் ஃபைசாலும் மின்னல்
வேகத்தில் பறவையை நோக்கி
விரைந்தனர். ஹூய்லிங்கால்
அவளின் கண்களை நம்ப
முடியவில்லை.

“ஐயோ! இந்தப் பறவையின் இறக்கையில் இருக்கும் இரத்தத்தைப் பாருங்கள்!” என்றான் ரவி.

“பறவையே, நீ எப்படி இருக்கிறாய்?” என்று கேட்டான் ஃபைசால்.

“இதை இப்போதே கால்நடை மருத்துவரிடம் எடுத்துச் செல்லலாம்!” என்றான் ரவி.

ரவி காயமடைந்த அப்பறவையை மெதுவாகத் தூக்கினான்.

“இதைப் பார்க்க மிகவும் பாவமாக இருக்கிறது,” என்றாள் ஹூய்லிங்.

கால்நடை மருத்துவர் அந்தப் பறவைக்குப் பலமான காயம் ஏதும் இல்லை என்றார். அதைக் கேட்ட அந்த நண்பர்கள் நிம்மதியில் பெருமூச்சு விட்டார்கள். இருப்பினும், அந்தப் பறவை குணமாக ஒரு வாரம் ஆகும் என்றார் மருத்துவர். ஹுய்லிங் அந்தப் பறவையைத் தன் வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று பார்த்துக்கொள்ள முன்வந்தாள்.

ஒரு வாரத்திற்குப் பிறகு, அந்தப் பறவை முழுமையாகக் குணமடைந்தது.

“என்னைப் பார்த்துக்கொண்டதற்கு நன்றி. என் பெயர் பில்லி,” என்றது அப்பறவை.

அந்தப் பறவை தன்னை அறிமுகப்படுத்தியதைக் கேட்டதும் அதிர்ச்சியில் மூவரும் பின்னால் நகர்ந்தனர்.

“ஏன் என்னைக் கண்டு பயப்படுகிறீர்கள்? நான் உங்களை ஒன்றும் செய்யமாட்டேன்,” என்று பில்லி அவர்களிடம் உறுதியளித்து.

“உன்னால் பேச முடியுமா? உண்மையாகவே உன்னால் பேச முடியுமா?” என்று அதிர்ச்சியில் உறைந்து போனாள் ஹூய்லிங்.

“ஆம். உன்னால் பேச முடியும். நாம் நண்பர்களாக முடியுமா?” என்றது பில்லி.

“நிச்சயமாக!” என்றார்கள் அந்த நண்பர்கள்.

அம்மூவரும் தங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டனர். பிறகு, தங்களின் குடும்பத்தைப் பற்றியும் நண்பர்களைப் பற்றியும் பேசினார்கள். அதைக் கேட்ட பில்லி கவலையடைந்தது.

ரவி பில்லியின் கண்களில் கண்ணீரைக் கண்டான்.

“ஏன் கவலையாக இருக்கிறாய்?” என்று கேட்டான் ரவி.

“என் குடும்பத்தையும் நண்பர்களையும் நினைத்தால் கவலையாக இருக்கிறது. நான் என் வீட்டிற்குச் செல்ல விரும்புகிறேன்,” என்று பதிலளித்ததுப் பில்லி.

“கவலைப்படாதே, நாங்கள் விரைவில் உன்னை உன் குடும்பத்தைச் சந்திக்க அழைத்துச் செல்கிறோம்,” என்று கூறி ஹூய்லிங் பில்லியை அன்புடன் தடவிக் கொடுத்து ஆறுதல் கூறினாள்.

“இப்போது நாங்கள் உன்னை பெர்கில் ஹொலுக்கு அழைத்துச் செல்லலாமா?” என்று கேட்டான் ஃபைசால்.

“என் குடும்பத்தினர் ஹொல்தம் ஹொல் அருகில் வசிக்கின்றனர்,” என்றது பில்லி.

“ஏன் அன்று நீ பெர்கில் ஹொலில் இருந்தாய்?” என்று குழப்பத்துடன் கேட்டாள் ஹூய்லிங்.

“நானும் என் தங்கையும்
கண்ணாமூச்சி
விளையாடிக்கொண்டிருந்தோம்.
அவள் என்னைக்
கண்டுபிடிப்பதற்குள் நீங்கள்
வந்துவிட்டீர்கள்...,” என்று கூறி
பில்லி கண் கலங்கியது. பில்லி
அழுதிக்கொண்டிருந்தபோது
அதன் எண்ண அலைகள்
பின்னோக்கிச் சென்றன.

“அழாதே! நாங்கள் உன்னை
ஹொல்தம் ஹொலுக்கு
இப்போதே அழைத்துச்
செல்கிறோம்,” என்றான் ரவி.

பில்லியும் அதன் நண்பர்களும் ஹொல்தம் ஹொலுக்குச் சென்றுக்கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் அந்த வழியாகச் செல்லும்போது பல சுவாரசியமான கட்டடங்களைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் அங்கிருந்த பிரபலமான அன்ன ஏரியின் அருகே பில்லியுடன் நிறைய அழகான புகைப்படங்களை எடுத்துக்கொண்டனர்.

திடீரென்று ஹூய்லிங், “பில்லி எங்கே?” என்று கத்தினாள்.

அவர்கள் புகைப்படம் எடுப்பதை நிறுத்திவிட்டு, “பில்லி! பில்லி! நீ எங்கே இருக்கிறாய்?” என்று கத்தினார்கள்.

அவர்கள் பில்லியைத் தேடிக்கொண்டிருந்தபோது ஒரு கருப்பு வெள்ளை மாளிகையைக் கடந்து சென்றனர். அங்கே தரையில் பில்லியின் இறகைப் போல ஒரு இறகைக் கண்டெடுத்தனர்.

“இங்கே பார். இது பில்லியினுடையதாக இருக்குமா?” என்று கேட்டான் ரவி.

“பில்லி இந்த மாளிகையில் இருப்பானா?” என்றான் ஃபைசால்.

“ஹொல்தம் ஹொல்,” என்று கதவின் பக்கத்திலிருந்த சுவரில் எழுதப்பட்டப் பெயரை ஹூய்லிங் படித்தாள்.

“இந்தக் கதவு பூட்டப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கும் கதவின் வாயிலாக உள்ளே செல்வோம்.” என்று கூறினான் ரவி.

அக்கதவு அவர்களை ஒரு காட்டுப்பாதைக்கு இட்டுச்சென்றது. அப்பாதையின் இறுதியில் இருந்ததைக் கண்டதும் சிறுவர்களின் கண்கள் அகல விரிந்தன.

அங்கே நிறையை 'ஹார்பில்' (Hornbill) பறவைகள் பறந்துகொண்டிருந்தன! பில்லி இங்குதான் இருக்கவேண்டும் என்று எண்ணினாள் ஹூய்லிங். அனைத்துப் பறவைகளும் பில்லியைப் போலவே இருந்தன. பில்லியைக் கண்டுபிடிக்கும் நம்பிக்கையைச் சிறுவர்கள் இழந்தனர்.

“பில்லி பாதுகாப்பாகத் தன் குடும்பத்துடன் இருந்தாலே எனக்குப் போதும்.” என்றாள் ஹூய்லிங்.

சிறுவர்கள் கிளம்ப எண்ணிய தருணத்தில் “நண்பர்களே! நான் இங்கு இருக்கிறேன்! இதுதான் என் குடும்பம்.” என்று கீச்சிட்டது பில்லி.

சிறுவர்கள் பில்லியையும் அதனின் குடும்பத்தையும் கண்டனர்.

“நான்தான் பில்லியின் தங்கை! பில்லியைப் பார்த்துக்கொண்டதற்கு மிக்க நன்றி!” என்று பில்லியின் தங்கை கீச்சிட்டது. அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர். சிறிது நேரம் கழித்து, பில்லியின் தந்தை “திரு ரிட்லி (Mr Ridley) வந்துவிட்டார்!” என்று கீச்சிட்டது.

“அட்டே! விருந்தினர்கள் வந்துள்ளனரா!” என்றார் திரு ரிட்லி.

பில்லி திரு ரிட்லியிடம் நடந்ததைக் கூறியது. திரு ரிட்லி சிறுவர்களிடம் நன்றி கூறி அவரை அறிமுகப்படுத்திக்கொண்டார். 'நான்தான் திரு ரிட்லி நான் பூமலையின் நிறுவனத் தலைவர். இதுதான் என் செல்லப்பிராணி தப்பிர் (Tapir). நான் ஒரு ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்கிறேன். இந்த ஹார்ன்பில் பறவைகள் ரப்பர் மரங்களில் உயரமாக தொங்கும் பழங்களைப் பறிக்க எனக்கு உதவின. திரு ரிட்லி பறவைகளுக்குப் பரிசாக அவற்றுக்குப் பிடித்த பழங்களை வழங்கினார். திரு ரிட்லி, 1888 -ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1912 -ஆம் ஆண்டு வரை பூமலையின் நிறுவனத் தலைவராகப் பணியாற்றினார்.

'திரு ரிட்லி, நாம் இச்சிறுவர்களுக்கு நன்றி சொல்லும் வகையில் நாம் அவர்களுக்கு ஒரு சிறப்பு படைப்பை 'பேண்ட் ஸ்டான்ட் டில்' (Bandstand) அரங்கேற்றுவோம்!' என்று பில்லியின் தந்தை கூறினார்.

'பேண்ட் ஸ்டான்ட்' 1930-ஆம் ஆண்டில் கட்டப்பட்டது. இது ஒரு குன்றின் மேல் கட்டப்பட்டது. இதைச் சுற்றி மஞ்சள் இலைகள் கொண்ட மரங்கள் உள்ளன. இவ்விடத்தில் ஒவ்வொரு ஹார்ன்பில் பறவையும் ஒவ்வொரு இசைக்கருவியைப் பிடித்திருந்தது. பில்லியின் தலைமையில் இக்கச்சேரி நடைபெற்றது.

மூன்று சிறுவர்களும் பறவைகளின் படைப்பை ரசித்துப் பார்த்தனர். பறவைகளின் படைப்பைக் காண மக்கள் கூட்டம் திரண்டது. பறவைகள் படைத்தப் பிறகு மக்கள் பலத்த கரவொலி எழுப்பினர். சிறுவர்கள் பறவைகளுடனும் திரு ரிட்லியுடனும் பல படங்களை எடுத்துக்கொண்டனர்.

“அது எங்கே?” என்று மெல்லிய குரலில் வினவினான் ரவி.

“எனக்கு மிகவும் பயமாக இருக்கிறது. நாம் இப்பொழுது கிளம்பலாமா? இங்கு மிகவும் இருட்டாக உள்ளது.” என்று பயத்தில் கெஞ்சினாள் ஹுய்லிங்.

ரவியும் ஹுய்லிங்கும் எங்கே? ஹுய்லிங் எதைக் கண்டு அஞ்சுகிறாள்? ரவிக்கும் ஹுய்லிங்குக்கும் என்ன நடந்தது? அவர்களுக்கு அடிப்பட்டிருக்குமா? சிறுவர்களுடன் பூமாலைக்குச் செல்ல தயாராகுங்கள்! பில்லியுடன் ஏற்பட்ட எதிர்பாராத சந்திப்பைப்பற்றித் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்!

Singapore Botanic Gardens and the Rubber Industry

(reference: <https://www.nparks.gov.sg/sbg/about/our-history/1888-ridley-and-the-malayanrubber-industry-from-1896>; <http://eresources.nlb.gov.sg/history/events/a8ceea4c-1c8b-4c9a885c-b85038b39e4c>;

The 'mad' man and his rubber seeds..The Straits Times, 9 April 1973,

Page 20

By 1920, Malaya was producing over half of the world's rubber. How did this happen?

This goes back to the year 1877 when 22 rubber seedlings from the Kew Gardens in England were sent to the Singapore Botanic Gardens. Out of the 22 seedlings, 11 were sown in the Botanic Gardens of Singapore.

The rubber industry grew out of these trees propagated in Singapore Botanic Gardens. From 1870s to 1890s, experiments were carried out to make rubber planting commercially viable. The Gardens' first scientific Director, Sir Henry Nicholas Ridley researched on the most suitable place for planting, the ideal density per acre, the best method of raising seedlings, the most effective processing techniques, and the best means of packing and shipping processed rubber. Mr Ridley also invented the herring-bone method of rubber tapping technique that resulted in maximising the quantities of latex without harming the tree.

By 1890s, Mr Ridley was walking around with bags of rubber seeds persuading coffee planters to switch to rubber cultivation. Often, he also visited Straits Settlements plantation owners with his jacket pockets filled with rubber seeds from the 1000

mature trees growing in the gardens. By 1912, when Ridley retired, nearly 600,000 acres of land were planted with rubber.

Sir Henry Nicholas Ridley with an original para rubber tree in the Economic Garden.

Interesting Architecture Facts

Holttum Hall

Holttum Hall was formerly used as an office and orchid breeding laboratory by the Director of Singapore Botanic Gardens, Eric Holttum, during his tenure (1925-1949). It is a symmetrical building with a unique porch that is sometimes seen at the entrance of English church compounds. It has roof vents and louvred vents over the windows to cope with the topical climate. Holttum Hall houses the Singapore Botanic Gardens Heritage Museum, which opened in December 2013.

The Garage

The Garage (completed between 1924 and 1928) at Singapore Botanic Gardens used to house cars of professors in the Horticulture Department. It is built in a distinctly Art Deco style. Today, this colonial building houses two Food & Beverage establishments.

E J H Corner House

The Corner House is a two-storey black and white bungalow built in 1910 to house officials and administrators during the colonial period. It was named after Eldred John Henry Corner, the Assistant Director of the Gardens from 1929 to 1942. Today, the Corner House is a Michelin star restaurant.

Ridley Hall

Ridley Hall was built in 1881. It is named in honour of Sir Henry Nicholas Ridley, the first Director of the Singapore Botanic Gardens from 1888 to 1912. It was first used to house the Gardens' Herbarium and Library's collections. It later became Mr Ridley's office. It is a one-storey building with generous overhanging roof eaves to protect the walls and interiors from the tropical sun and rain.

Burkill Hall

Burkill Hall was built in 1886. It served as the residence of the Gardens' superintendents and directors for more than a hundred years. It was named in honour of the Gardens' two former Directors, Isaac Henry Burkill, and his son Humphrey Morrison Burkill. It is the last known surviving two-storey Anglo-Malay plantation style bungalow. Today, it is used to exhibit VIP orchids.

The Bandstand

The Bandstand refers to the small hill where the octagonal gazebo, built in 1930, sits on. In the olden days, bands used to play at the bandstand twice a week to entertain people. Today, it is a favourite place for people to take their wedding photos.

This story is written by a group of 4 nine-year-old students as part of their submission for their Inter-disciplinary Project Work to promote Singapore Botanic Gardens. While the events and characters in this story are fictitious, these writers have tapped on their learning experiences at Singapore Botanic Gardens and worked together to bring you "Amazing Encounters". An eleven-year-old student in the school did the illustrations under the guidance of his mother.

Supported by :

Copyright © 2019 by Xingnan Primary School

All rights reserved. This book or any portion thereof may not be reproduced or used in any manner whatsoever without the express written permission of Xingnan Primary School except for the use of brief quotations in a book review. The views expressed here are solely those of the authors in their private capacity and do not in any way represent the views of any government agencies.

Printed in Singapore